

Rendszerváltozástól – rendszerváltozásig?

2008. október közepére már minden magyar csúcs-politikus – ha furán kanyarogva is – eljutott a felismerésig: hetven-nyolcvan éve nem tapasztalt, példátlan válságba zuhantunk. Zuhanásunk eltart vagy másfél-két évig... És a csúcson annyira megperdültek, „gellert kaptak” a szavak, hogy már (pénzügyi, gazdasági stb.) rendszerváltozást emlegetnek a csúcsemberek. Nekem pedig eszembe jut a két évtizeddel ezelőtti – szintén zuhanásos! – rendszerváltozás. És a régebbi, történelmi zuhanásaink...

A zuhanást a szavak mindig túlélik. Legalább néhány szó, néhány mondat: fogódzónk lehet a zuhanásban.

...A sok pofont látott nyuszi feltette azt a bizonyos sapkáját, és nyúlcipőjében bízva vállalta a versenyfutást a sündisznóval. A sün pedig sündisznóállásba helyezkedett a rajtnál, testvére meg a célnál. Akárhová, akármilyen gyorsan érkezett a céltől rajtig, rajttól célíg futkosó nyuszi, egy sün mindig kidugta a fejét: én már itt vagyok (és nem hazudott, tényleg ott volt!). Amikor a rajtpont és célpont meghatározta egyenes mentén a pálya meghasadt, és a versenyzők a szakadékba zuhantak, a nyuszi csak akkor vette észre, hogy „mi – volt – a pálya”, és ekkor mérlegelte, hogy hány sündisznó egy sündisznó... A „zuhanós” pályán ez már gyönyörűen látszott, és az is világossá vált, hogy zuhanás közben a sün sem nyuszibb, és a nyuszi sem sünebb (létszámtól függetlenül!). Ez a pálya...

Zuhanás közben is érdemes elemezni, hogy mi volt a pálya, milyen a pálya a zuhanásban, és mi lesz a pálya zuhanás után. Ebben a kötetben helyzeteket, szavakat, mondatokat talál a zuhanó. A szavakba lehet kapaszkodni. Ez a pálya!